

Cena jajcem se skoro dnevno zvišuje. Tudi prešičje meso in surcvo maslo se je podražilo, dočim je cena moki nekoliko padla.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
 6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
 Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
 Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.00. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
 Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
 Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto, \$5.50; pol leta, \$3.00.
 Za Evropo, celo leto, \$8.00.
 Posamezna številka, 3 cents.

SUBSCRIPTION RATES:
 U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
 U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
 Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
 European subscription, \$8.00 per year. Single copies, 3 cents.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRO, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

No. 213, Sat., Sept. 11, 1937

Primarne volitve v Clevelandu

Še dva tedna je do primarnih volitev v Clevelandu, ki naj odločijo, kateri kandidat te ali one stranke pride v poštvi pri glavnih volitvah, ki se vršijo prvi tork v mesecu novembru.

Mestni čarter določa, da se za primarne volitve lahko prijavijo kandidati za vsak urad, ki dobi določeno število podpisov od državljanov in plača tozadevno pristojbino, in ki znaša \$15.00 za councilmanne kandidate in \$50.00 za županske kandidate. Dva izmed prijavljenih kandidatov, ki dobi najvišje število glasov, gresta potem na ožje volitve mesec pozneje.

Republikanska stranka ima letos v Clevelandu enega samega kandidata, in to je sedanjí župan Burton, ki je bil izvoljen pred dvema letoma zlasti iz vzroka, ker je začasno zatajil svoj republikanizem in se odel s plaščem neodvisnega kandidata. Kakor hitro pa je bil izvoljen, je vrgel neodvisnost od sebe in je poznal povsod same republikance, ali pa one demokrate, ki so zatajili svojo stranko in Roosevelta in obrnili plašč po vetru.

Tekom lanske predsedniške kampanje je "neodvisni" Burton šel celo tako daleč, da je napadal predsednika Roosevelta in se očitno pridružil republikancu Landonu, s katerim je obiskoval politične shode. To je bilo v zahvalo, ker je Roosevelt dovolil nekako \$60,000,000 za javna dela v Clevelandu, ne oziraje se, kdo je župan, pač pa oziraje se na potrebo ljudi.

Mestna vlada v Clevelandu pod županom Burtonom sama nima ničesar pokazati, da se je kaj naredilo, razven kjer se je delalo s sredstvi, ki so dospela iz Washingtona. Zнала pa je pregovoriti ljudi, da so si zvišali davke, da ima približno župan Burton danes na razpolago nekako osem milijonov dolarjev več za mestne stroške na leto kot jih je imel župan Miller.

Njegov nasprotnik je okrajni inženir John McWilliams, ki je uradno odobren od demokratske stranke za županskega kandidata. Kot okrajni inženir se je izkazal zmogljivega in delovnega. Računa se, da bosta pri primarnih volitvah izbrana Burton in McWilliams, in da bo končni boj med tema dvema.

Preostaja še šest drugih županskih kandidatov, ki pa nimajo za seboj zaslombe, da bi sploh prišli v poštvi. O'Donnell je neodvisni demokrat, Kohler je lastnik nočnih klubov, Hubbel je znani sitnež v politiki, in poleg teh imamo še socialističnega in komunističnega kandidata. Kot računajo politični izvedenci ostalih pet kandidatov ne bo skupaj dobilo toliko glasov kot sam McWilliams ali Burton. Županske volitve so letos važne tudi iz vzroka, ker bodo volivci odločili ali naj bo prihodnji županski termin za štiri leta ali za dve.

Bolj komplicirane so councilmanske volitve. Nad 200 kandidatov je prijavljenih za 33 uradov. Med temi kandidati jih je deset slovenskih in eden brat Hrvat, Mr. Emil Crown, ki ponovno kandidira v 31. vardi.

Sedanjí councilman v 10. vardi je Edward Pucel, ki je dobil letos nasprotnika v osebi Mr. Markušiča. V 23. vardi imamo štiri slovenske kandidate in sicer Mr. John Novak, sedanjí uspešni councilman, Mr. Kennick, Mr. Somrak in Mr. Zorko. Slednji kandidira kot socialist, Mr. Novak kot redni demokrat, Mr. Kennick in Mr. Somrak pa kot neodvisna kandidata.

Na zapadni strani kandidira v 2. vardi Mr. George Travnikar, sedanjí councilman. V 32. vardi pa kandidira sedanjí councilman Mr. Anton Vehovec, poleg njega sta pa prijavila kandidature Mr. Rožanc in Mr. Kranjc.

Dolžnost državljanov je, da skrbno preiščejo delovanje sedanjih councilmanov in ponovno volijo za nje, ako mislijo, da so se izkazali vredni in sposobni za urad. Treba je pročitati tudi načrte in namene drugih kandidatov, da lahko na volivni dan oddaste glasovnico za pravega moža.

"Ameriška Domovina" se ne bo vtikala v primarne volitve, kajti te volitve so postavljene, da narod izbira izmed kandidatov. Imeli pa bomo besedo pred glavnimi volitvami. Med tem vas pa državljanska dolžnost kliče, da gotovo volite 28. septembra. Kdor ima kaj javnosti za povedati, lahko to stori v našem listu potom dopisa, samo da je dostojen v vsem.

Kaj pravite!

Nek meščan je prišel na sodnijo za razporoko. Za vzrok divorske je navedel, da mu je žena kuhala pet dni zapovrstjo fižol. V starem kraju je pa 365 dni v letu na mizi kisló zelje (včasih trikrat na dan), pa ni nobenih razporok.

Kadar gremo na obisk v domovino, si vselej že naprej predstavljamo, da bomo najprej obiskali najljubše kraje in prostore, kjer smo preživeli svoja vesela otroška leta. Ta bo najprej obiskal tepko, s katere je prvič padel, oni bo obiskal tisti tolmun, kjer se je tolikrat kopal, tretji bo obiskal tisto ravnicó na gmajni, kjer so tolikrat kozo gonili itd. Prav posebne želje pa ima naš Jože Okorn, ki je rekel, da je njegova najiskrenejša želja, da bi samo še enkrat rad bos tekel v hrli za očetovo hišo.

BESEDA IZ NARODA

Največje društvo JSKJ obaja 35-letnico

Cleveland, O. — Eno največjih društev JSKJ, namreč društvo sv. Janeza Krstnika, št. 37, bo proslavilo 35-letnico svojega obstanka. Proslava se bo vršila soboto 11. septembra v avditoriju S. N. Doma na St. Clair Ave. Pričetek veselice bo ob 7. uri zvečer.

Za enkrat naj se ustavim pri 35-letnici. Petintrideset let društvenega delovanja je dolga doba. Društva se ustanavljajo s primeroma majhnim številom članov. Koliko je bilo ustanoviteljev društva št. 37, ne vem, ker nimam pri rokah društvene arhiva; tudi ne vem, koliko ustanoviteljev je še med živimi. Naša društvo šteje čez 600 članov in članice v obeh oddelkih. Da pa je društvo doseglo tako častno število članstva, je v glavnem zasloga društvenih uradnikov in za društvo vnetih agitatorjev. Zato ne bo odveč, če jih nekoliko omenim v tem dopisu, seveda, v kolikor je meni kot 14 letnemu članu znano. Naj omenim bivšega večletnega predsednika sobrata Johna Zalarja, dalje njemu enakega, za društvo in Jednoto vnetega društvenega delavca Josepha Rudolfa, večletnega tajnika našega društva. Kadar se ta dva zavzameta, jih pripeljeta na sejo toliko, da zakrijejo uradniške mize. Smelo trdim, da sta omenjena dva tekoma zadnjih par let pridobila polovico novega članstva pri našem društvu. Zadnjih par let je bil zelo marljiv in agilen za društvo in Jednoto sobrat Charles Skulj, večletni podpredsednik. V zadnji kampanji je bil marljiv in agilen sobrat John Taufar, ki je vpisal mnogo novih članov v naš mladinski oddelk. Sobrat Louis J. Pire, kot večkratni uradniški društva, je pustil ali daroval vse svojo društveno plačo društveni blaginji. Za zadnjo veselico je dal vino, kolikor ga je bilo potrebnega, dalje cigare in za namček še nekaj steklenic "tadobrega." Velikokrat je daroval dolar ali dva za članstvo našega društva ali izven društva. V zadnji kampanji je dal \$20 tistim, ki so vpisali največ novih članov. Po mojem mnenju je tudi dober agitator. Članstvo naj ohrani svoje aktivne uradnike in člane v lepem spominu.

Sedaj pa še nekaj glede naše veselice. Prireditve našega društva so redke, toda kadar društvo kaj priredi, poskrbi, da je občinstvo prvovrstno postreženo. In to v vseh ozirih, bodisi pri pijači, jedi ali zabavi. Bratje in sestre, naša dolžnost je, da se te prireditve udeležimo vsi, brez izjeme. Saj smo pri društvu vsi enaki. Torej, vsi na proslavo društvene 35-letnice! Društvene knjige nam podajajo jasen dokaz, da je društvo v resnici delalo za koristi svojega članstva. To najlepše kaže dejstvo, da je tekoma depresije založilo čez \$700.00 za esesmentne potrebne članstva. Vstopnina je zelo nizka. Samo 25 centov za člana ali članico. Zeleti je, da člani pripeljejo s seboj svoje sinove in hčere ter svoje prijatelje in znance, kajti zabave bo za vse dovolj. Otroci mladinskega oddelka, ki pridejo na veselico, dobe po 15 centov vrednosti v tiketih, za kar si bodo lahko kupili sladoled ali kaj drugega. Toda nekaj le lahko povem tudi od naše kuhinje, ki bo dotični večer poslovala. Da bodo pri delu gibčne in brhke kuharice in strežajke, to se razume samo ob sebi. Poleg tega mi je glavna kuharica zapala skrivnost, da bodo gosti dobivali tako obložene krožnike za pristojbino 35 centov, da jih ne bodo zmagovali. Jaz se v

tem oziru ne bi rad blamiral, torej ne bom nič večerjal doma. In bartenderji bodo baje imeli največje čaše za pivo, kar jih je dobiti na svetovnem trgu. Pa tudi godba za plesalce bo ena najboljših, ki jih je možno dobiti v Clevelandu. Igrali bodo Rays Blue Barons, sinovi članov našega društva. Vselej in kjerkoli so ti muzikanti nastopili, so dobili priznanje od navzočega občinstva.

Upam, da sem dovolj povedal, kar na nisem, bodo posetniki izvedeli na veselici. Da društvo ne gleda samo na svojo, ampak tudi na jednotino korist, dokazuje to, da je dalo prost trimesečni asessment vsem novopristopim mladinskim članom. Torej smatram, da je društvo vredno vsestranske naklonjenosti. Navzočnost glavnih odborikov je privlačna sila v agitacijske svrhe, posebno ob praznovanju 35-letnice. Zato se obračamo na glavne odbornike, ki živijo v primerni bližini, da nas na omenjeni večer posetijo, če jim je le mogoče.

Ta dopis se mi je precej raztegnil, pa upam, da mi bo gospod urednik oprostil, ker glede proslave 35-letnice ga ne bom več nadlegoval. K zaključku naj še enkrat apeliram na vse člane in članice, da se gotovo udeležijo te redke društvene slavnosti. Nobenega drugega zadruška ne bi smelo biti kot delo ali bolezen; pa upam, da bomo vsi zdravi, vsaj do takrat. Pridite vsi in privedite s seboj kar največ svojih prijateljev! Na svidenje na naši veselici v soboto 11. septembra zvečer v S. N. Domu! — Za društvo sv. Janeza Krstnika, št. 37 JSKJ: John Branisel, blaginjak.

Seja društva sv. Imena v Newburgu

Poletni vroči dnevi polagoma minevajo. Zopet bo čas misliti na društvene seje. Žal, da se tudi v hladnih dnevih tako neradi udeležujemo društvenih sej. V nedeljo 12. septembra imamo člani društva sv. Imena skupno sv. obhajilo pri drugi sv. maši. Prosi se vse člane, da se po dolgem času zopet javno pokažemo, da nas ni sram pripeti društveni znak na prsa. Nekateri so to društva opustili. Zakaj, to ne vem. Radi plačila menda ne, saj je tako mal assesment, samo 5 centov na mesec.

Vsi, kateri ste bili sprejeti, pa ste opustili, pridite nazaj. Ne radi mene, ampak radi svoje neumrjoče duše. Vaš certifikat, katerega lastujete od društva sv. Imena, bo veljaven onkraj groba pred božjim Sodnikom. Vsak zavezan član društva skrbi, da je njegov certifikat veljaven, da njega dediči prejmejo zavarovalnino po vaši smrti. Zavarovalnina, katero imamo pa od društva sv. Imena, gre z nami v večnost. Zato držimo jo, bo gotovo prav prišla ob ločitvi s tega sveta.

Zvečer, po opraviu v cerkvi, je pa seja za vse člane našega društva. Pridite gotovo vsi, da se pogovorimo in kaj koristnega ukrenemo. Mnogokrat se je pri našem društvu že govorilo, da bi se enkrat v letu vršil sestanek vse članov društev sv. Imena iz vseh štirih fara. Tak sestanek bi se vršil enkrat pri sv. Vidu, drugi pri fari Marije Vnebovzete, potem pri fari sv. Lovrenca in potem pri sv. Krištini. S takimi sestanki bi se v nas pozitivno versko prepričanje. Kaj pravite, vi člani društva sv. Imena, bi bilo li prav tako? Ako se vam zdi ideja dobra, pa poskusimo. Škodilo bi gotovo ne.

Pozdrav vsem čitateljem, posebno pa še članom dr. sv. Imena v vseh slovenskih farah po Ameriki. Jacob Resnik, tajnik.

Slovan

Cleveland, O. — Zopet se moram malo oglasiti. Sicer s tem dajemo našim urednikom vedno kake sitnosti, pa mislim, da niso radi tega posebno hudi. Če sem se z dopisom oglašil malo pozno, pa vendar prepozno ni nikoli. Pa takrat bolj za dobro vzamemo.

Meseca julija smo imeli na Močilnikarjevi farmi piknik. Takrat bi se bili morali takoj zahvaliti občinstvu, ki nas je v tako lepem številu obiskalo. Lepa zahvala gre tudi Mr. Dolganu, ki nam je prodal ledenico in v ceni dosti spregledal. Ne pozabite se oglasiti pri njem, kadar kaj takega potrebujete.

Na 5. septembra smo pa imeli na Furlanovih farmah lep izlet. Tudi naši prijatelji so nas obiskali takrat v lepem številu. Zabave je bilo dosti, samo čas nam je prehitro minil. Imeli smo vsakovrstne dirke in vleklí smo tudi vrv. Največja borba je bila med Jožetom Plevnikom in Tonetom Vehovcem, ki sta imela vsak svojo armado za seboj. No, zmaga je bila na stricovi strani. Bil je tako vesel zmage, da je ves radosten zavpil: "Zdaj ga pa bomo, fantje!"

Kakopak, pelo se je tudi, kolikor so nam grla dala. Ledenico je dobil Mr. Pibernik in nam dal zato lep dar. Hvala mu in drugim, zlasti pa našim kuharicam, ki so nam pripravile tako okusno kosilo. Hvala tudi vsem, ki so posetili naš izlet.

Pozor, pevci! Naša seja bi se bila morala vršiti 5. septembra. Ker se pa radi izleta ni vršila, se bo vršila v soboto 11. septembra ob 7:30 zvečer na Recher Ave.

Frank Rupert, tajnik.

Redka prikazen

Euclid, O. — Ko sem šla oni dan po našim lepem Euclidu, zagledam na nekem vrtu hruško, ki je imela na eni veji cvet. Res, pravi spomladanski cvet. Na, ta je pa dobra, sem si mislila. Če bo hruška začela zdaj cveteti, bo ravno do božiča obrodila, kar bi bilo hudo narobe, zato sem stegnila roko in cvet utrjala. Seveda je krasti greh, pa moja roka je rekla: greh gor ali dol, jaz bom cvet utrjala in ga nesla pokazat v uredništvo Ameriške Domovine, da bodo tam lahko izpričali, da ne lažem. (Je res, hruškov cvet smo videli, ampak za krajó pa nismo odgovorni. Op. Jak.)

Ampak cvetje ne dam nikomur iz rok, ker sem se namenila, da mora biti v nedeljo na pikniku fare sv. Kristine za pušle. Zato vas pa vse prijatelje vabim, da pridete jutri na naš piknik na Špelkove prostore v Euclid. Boste videli, kako bo tam prijetno. Pridite se pred zimo še enkrat poveselit med nas. Pa tisti hruškov cvet boste videli, če boste firbični. Na svidenje v nedeljo 12. septembra na farnem pikniku sv. Kristine.

Urška Trtnik.

Mladina bo pela

Pridi, narod, v nedeljo 19. septembra v SND, da boš užival kar s trudom vzgajaš. Pridi, da uživaš pesem našo. In naučij se občutkov do naše pesmi. Naj ti pohiti spomin nazaj v domovino, ko si bil mlad. Predstavljaš si, da si to ti, kar vidiš in občutiš. Vem, da ti bo dobro pri duši. Nekaj bo šlo po tebi, da sam ne boš vedel kaj. To so občutki, spomini, na naša mlada leta. Kdo se jih ne spominja?

Zatorej vas vabim, da pridete v nedeljo 19. septembra v S. N. D., ko priredijo naši skupni mladinski zbori koncert. Vem, da ste imeli užitek vsakokrat, kadar ste bili na posanjskih koncertih. Toliko bolj boste zadovoljni slišati vse zbere sku-

paj. Če se drug narod ponaša z našo pesmijo, zakaj se ne bi mi! Saj to je naš ponos. Ohranimo si vsaj to, saj v mladini je naše upanje.

Napolnimo torej dvorano do zadnjega kotička in dajmo mladini spodbudo in priznanje za njen trud. Otroci bodo zadovoljni, če vidijo, da se zanimamo za njih koncerte. Kako razočarani bi bili, če bi bila prazna dvorana. Mislili bi si: saj se še starejši ne zanimajo za svojo pesem, kako naj se mi!

Prosim vas, ne razočarajte otrok in pridite, ne bo vam žal. S tem ne pomagate samo otrokom, ampak sami sebi do naslednjega. Na svidenje v nedeljo večer, 19. septembra 1937 v S. N. Dom na St. Clair Ave.

Josie Grdinova.

Hmelj obirajo

Polzela, 21. avgusta. — V lep poletni večer je zazvonilo iz številnih savinskih cerkva "večno luč." Kakor odmev se sliši petje obiralcev in obiralk, ki ne ozirajo se na levo ali desno, hitijo trgati hmeljsko rožco, obnem pa prepevajo angeljsko češčenje. Oboje, pesem zvona in pesem iz tisočih grl, je glasna molitev, ki se razlega po lepih savinskih poljih in prosí božjega blagoslova. Ko utihnejo ti glasovi, se že zasliši iz vasi krepke glas gospodarja, naj prenehajo z obiranjem, ker zvečer ne vidijo lepo obirati. Toda, kar težko se je ločiti od hmeljske rastline. Če bi gospodar plačeval od dneva, potem bi bilo slovo prav lahko, toda tukaj se zasluzi toliko, kolikor se pač nabere. Ponavadi že jutraj naredi vsak obiralec proračun, koliko hoče nabrati ta dan, toda ta proračun kaj rad unese, zlasti če je gospodar strog za lepo in skrbno obiranje. Kaj rado se zgodi, da ga prav takrat, ko bi moral nehati, manjka le še malo, in še tisto malo ne more nabrati, ker se le nerad zameri gospodarju. Z oklevanjem odloži košare in vsujejo iz njih hmelj v že skoro polno vrečo.

Po večerji, ki je dokaj skromna: krompir, mlečna kaša ali fižol, se zberejo okrog sušilnic znanci in znanke iz istih krajev. Mnogo si imajo povedati. Vsakdo pripoveduje, kakšnega gospodarja ima, kakšen je hmelj in koliko se ga nabere. Lepi bi bili ti večeri, ko ne bi bilo toliko nevoščljivosti. Vsaka namreč zavida oni, ki ga je več nabrala, druga se jezi, da je vedno v krajini vrsti, kjer se ga najmanj nabere, tretja se joka, ker so jo dekleta obdoliže, da si je že prej ogledala hmelj in se preoričala, katere vrsta je najlepša. Končno pa se le pobotajo, se primejo, dokler jih ne spravi voditeljica te ali one skupine k počitku.

Ko utihnejo po vaseh pesmi, ki so bile odpete v vseh mogocih narečjih, začno prepevati domači fantje, ki ne morejo k počitku, ker morajo vso noč sušiti hmelj. Zvečer si v skupni kuhinji pripravijo približek ter spijejo par kozarčkov vina, nato pogledajo po svojih sušilnicah, kjer uredijo vse potrebno, nakar se spet zberejo in prepevajo dolgo v noč. Mnogi fantje so primorani bedeti po ves teden in še delj, toda ob hmeljevem obiranju ni časa misliti na spanje, skrb, delo in včasih tudi veselje zavzamejo vse misli in preženejo utrujenost.

Zjutraj gospodar ni hud, čeprav grede obiralci na njivo zgodaj, še preden se zdani. Sicer pa grede na njivo tiho kakor tatovi, kajti prav zadovoljni so, če imajo že nekaj v košari, preden se zganejo sosedovi obiralci iz spanja. Zjutraj se da najhitreje obirati in preden vstanejo zaspanci po mestih, imajo savinske obiralke že po štiri in več škafov nabranega hmelja. Težje je opoldne, ko sonce z vso silo pripeka. Uprav zaradi tega so za to delo primernejše

ženske, moškim se zdi to delo prelahko.

Vsak trenutek v hmelju je zelo dragocen. Zjutraj ni časa čakati na zajtrk, zato jim ga navadno prinese gospodinja kar na njivo. Vsak pri svoji hmeljevki použijejo kavo in hitro nadaljujejo delo. Tudi malo južino pojedó med obiranjem, le za kosilo se posedejo na mejo. Na njivo se vračajo z urnimi dolgimi koraki.

Edino gospodinja nima v tej hmeljski sezoni nobenega veselja. Od jutra do večera se suče v kuhinji, ker mora pripravljati velikanske množine jedil za številne lačne želodce, razen tega ima delo pri živini in nešteto malih opravil, ki so pa vsa zelo važna. Kljub temu včasih ni njeno delo prav nič všteto in čisto mora še slišati, da premalo naredi. Zdi se ji, da bi vsakdo delo rajši opravljal, kakor te važne malenkosti. Zvečer pa ji prav dobro dene, če se spomni katera izmed obiralk in ji naredi kako uslugo.

Gospodar pa hodi sedaj od sušilnice v shrambo za hmelj, sedaj ima na njivo, da pogleda, kako se vrši obiranje, sedaj zopet mora z vozom na njivo, da zmeri in odpelje nabrani hmelj domov na sušilnico. Kadar se pripelje avtomobil v vas, slutí, da je prišel kupec in željno pričakuje, kdaj bo prišel k njemu, da si ga ogleda in oceni. Če je cena že precej ugodna, stopi v kuhinjo k svoji ženi in jo pobara, kaj ona misli. Toda z ženami je v teh ozirih velik križ. Sedaj pravi, prodaj ga, čez turenutek pa prihi ti ga posvari, naj še počaka. Če je drugi dan cena slabša, pa pravi, da mu je svetovala, da bi ga prodal. V resnici je velik križ s prodajo. Siliti ne marajo naši hmeljarji, ker vedo, da s tem ceno kvarijo, radi pa ga tudi prodajo, ker se boje, da bo ostal. Letos se hvala Bogu, tega ni treba bati, ker bo hmelja po dosedanjih poročilih, premalo. Zlasti veliko povpraševanje bo po lepem hmelju, takega pa ima letos Savinska dolina.

Vsa skrb, delo in jeza je pozabljena takrat, ko prejme savinski hmeljar za svoj pridelek plačilo. Skrbno shrani svoj tako težko prislužen denar v najskrivnejši del suknjiča, stopi k svojemu vozu, pogladi konjička po križu, ga priveže, nato pa pcvabi ženico; "No stara, pojdi, greva v gostilno, da ga bova spila merico za likof."

Če verjamete al' pa ne

Neka kmetica je prvič videla kamelo. Pol ure jo je ogledavala od vseh strani, nato pa skomignila s rameni, zmajala z glavó in rekla: "Jaj, le kako so ti peklenski boljševiki zmrevarili konja!"

Prava profecijska postrežba

LETA vežbe in izkušnje so opremila naše osebo tako, da lahko da pravo profecijsko postrežbo v vsaki podrobnosti, ki skupno napravi pogreb tak, da zapusti za vedno časten spomin. Mnogo let smo nudili ml iskreno, simpatično postrežbo tej nasebljni, po zmernih cenah, ki so bile popolnoma na podlagi želje in zmognosti družine.

August F. Svetek

POGREBNI ZAVOD
 478 E. 152nd St.
 KENMORE 2016

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po namiznem lavirniku K. Maya

"No, če ne potrebuješ večje-
ga, ti lahko pomagam. Tule je!"
Dal sem mu novce za pet pia-
strov. Pa ni ga djal na jezik,
da bi si ga "ohladi," v žep ga je
vtaknil in zadovoljno povedal:

"Jezik se mi je izdatno ohla-
dil in laže bom govoril za nekaj
časa. Ta pojav je zelo čuden,
veš! Kdor ga ne razume, bi
mu ga zamenjal. Če mo-
na namreč človek čakati cela
dva meseca na svojo plačo, se
mu ne ljubi več živeti, še manj
pa govoriti, ako mora nepresta-
no in naporno letati za zločinci,
kakor na primer jaz."

"Koliko zločincev pa je, ki jih
lovijo?"

"Trije so!"

"Trije? Preveč zahtevajo
od tebe!"

"Kajne! Od davi sem že le-
žim tu in premišlujem, kako
bom lopove dobil v pest. Ali
ni to hudo?"

"Upam pa, da mi bo te dni
kaj pametnega padlo v glavo."

"Torej ves dan že tu ležiš pa
razmišljaš? Hm—? Ali ti
razmišljaš? Hm—? Ali ti
ni tvoj predstojnik naročil, da
moraš tatove zasledovati?"

"Saj jih zasledujem."

"V mislih?"

"Kaj pa!"

"Ampak tvoj predstojnik je
prepričan, da hitiš tudi z noga-
mi za njimi!"

"Ne, ni prepričan! Noben
pameten človek tega ne bo mis-
lil!"

"Kako da ne?"

"Ker je čisto nepotrebno. Re-
cimo da bi bil od davi ves dan
na nogah. Kaj bi bil dosegel?
Utrujen bi bil in zdelan, poten
in lačen in žejen, lopovov pa bi
ne bil našel. Zato sem rajši
legel sem za grm pa premišlju-
jem, kako daleč so že utegnili
piti."

"Ali veš, kam so pobegnili?"

"Kdo bi naj to vedel?"

"Niti tega ne veš, v kateri
smerni so pobegnili?"

"Zvedelo se je, da so šli v
Dajran. Sami da so tako rekli.
Ampak tega noben pameten člo-
vek ne bo verjel. Tat se ne bo
izdal, kam pojde po izvršenem
zločinu."

"Vidim, da si res prebrisan
uradnik padišahov. Tvoje raz-
mišljanje je vsekakor plodonos-
no."

"Ali veš morebiti kaj več o zlo-
čincih, ko to, da so šli v Dajran?"

"Vem. Belce jezdi jo so sto
funtov so ukradli in nekaj zlat-
nine. In tu sedim pa premišlju-
jem, kako bi s pomočjo tistih
sto funtov in tistih belcev našel
zločince."

"Je le bilo, kakor sem slutil."

"Koj ko je opazil tatvino, je
pohitel Ibarek v Strumico in na-
prosil policijskega predstojnika
za pomoč. Objubil mu je, da
pa seveda šele, ko si je zagotovil
prav izdaten bagiš. Vse stroš-
ke zasledovanja bi naj Ibarek
plačal in kaditu še površ deset
funtov. In da bo večji del ti-
stih "stroškov" tudi izginil v
kadijevem žepu, o tem prav nič
nisem dvomil."

"Gospod policijski predstojnik
je objubil Ibareku, da bo raz-
poslal vse svoje kawwase, da bo
pridobil veliko "gonjo" za zlo-
čince, celo sam da se bo postavil
na čelo svojih čet."

"Ze ko mi je Ibarek pripovedo-
val o teh ukrepih, so se mi zde-
li sumljivi. In res sem našel
kawwasa, ki je ležal za grmom in
lenaril, mesto da bi bil iskal ta-
tovo."

"Morebiti pa so bili njegovi to-
variši marljivejši. Vprašal sem
kawwasa:

"Ali so tudi tvoji tovariši ta-
ko pridni na delu za zločince?"

"Jim na misel ne prihaja!"

"Pač pa tudi kje za grmom le-
žijo in v mislih zasledujejo ta-
tovo?"

"Ne. Vobče ničesar ne vejo

o njih."

"Kako da ne? Ali jih ni go-
spod policijski predstojnik raz-
poslal, da preiščejo vse vasi
med Strumico in Dojranom?"

"Ne."

"In tudi sam ni stopil na čelo
svojih ljudi?"

"Ne."

"Lepa reč! Kdo pa torej
pravzaprav zasleduje lopove?"

"Jaz."

"Ti—? Ne vidim!"

"Pač! Naš predstojnik o ta-
kem zasledovanju pač drugače
sodi ko ti. Poklical me je k se-
bi, ker sem njegov najboljši in
najduhovitejši detektiv, mi raz-
ložil vso zadevo in mi dal šest
dni časa, da o njej razmišljam.
Upam pa, da bom prej prišel
stvari do dna. Skril sem se v
samoto, da laže in temeljiteje
razmišljam."

"In tvoji tovariši ničesar ne
vejo o tatvini?"

"Prav ničesar. Nihče drug
ne ve o zadevi ko predstojnik
in jaz. Tudi nihče drug ne sme
vedeti. Ako zvejo tatovi, da jih
zasledujemo, bodo še huje beža-
li in še dalje, mi pa lahko gle-
damo za njimi z dolgimi noso-
vi!"

"Torej šest dni časa imaš za
razmišljanje? Hm! Kaj pa če
medtem tatovi denar zapravi-
jo?"

"Je bila pač Allahova volja
taka in v knjigi življenja je bilo
tako zapisano. In noben pame-
ten človek in pravoveren musli-
man ne bo godrnjal nad Allaho-
vo voljo."

Dobri Ibarek je bil ves iz se-
be. Kadi mu je objubil vso po-
moč, vse kawwase, je dejal, da
bo spravljal na noge. Pa zve, da
je o vsej zadevi poučen le en
sam kawwas in še ta da ima
šest dni časa—pa ne da bi ta-
tovo lovil, ampak da bi pred-
vsem razmišljal, kako jih bo
najuspešneje lovil. In ta "naj-
boljši in najduhovitejši detek-
tiv" Strumice je zaenkrat legel
za grm, si prižgal čibuk in se
vdajal lenim mislim—

Sto turskih funtov so mu
ukradli in ves ženin nekit, v de-
narju petindvajset tisoč dinar-
jev, in tudi nakit je bil lepe de-
narje vreden. Taka vsota ni
bila malenkost, tudi ne za Iba-
reka, ki je bil bogat kmet. Nje-
govca jeza je bila čisto upraviče-
na.

Ze med pogovorom je nepo-
trpežljivo mencial na sedlu, ne-
kajkrat je že znil in mislil po-
seči vmes. Pa nisem mu pustil
govoriti, vse bi mi bil pokvaril.

Po zadnjih kawwasovih bese-
dah pa se ni mogel več prema-
gati. Zaman sem mu namiga-
val, skočil je s konja, stopil trdo
h kawwasu, ki je še vedno ležal
na tleh udobno razpoložen in
vlekel za čibuk, pa ga nahrul:

"Kaj praviš? Kako si rekel?
Allahova volja da je—?"

Kawwas ga je debelo gledal
in mirno rekel:

"Da."

"Če tatovi denar zapravijo?"

"Seveda."

"Tako? Lepo! Sijajno! Ali
vebče veš, komu je bil denar
ukraden?"

"Vem. Nekemu človeku v
Dabili, mislim."

"Tudi jaz mislim tako. Pa
kateremu?"

"Ibarek" je menda ime tiste-
mu človeku."

"Ga poznaš?"

"Ne."

"Spoznal ga boš!"

"Lepo! Ko mu pripeljem ta-
tovo, ga bom spoznal."

"Ne! Koj sedaj ga boš spo-
znal! Poglej mene! Kdo mis-
liš da sem?"

Kawwas ga je zaspano pogle-
dal.

"Vseeno mi je, kdo da si. Če-
mu se vobče razburjaš? Mar
tebe vsa zadeva kaj briga?"

Majors Al Williams, prizna-
ni letalec v ameriškem zra-
koplovnem oddelku, ki ni
še nikdar dobil najmanjše
poškodbe pri letanju, se je
pobil v noge, ko se je peljal
z vlakom. On misli, da je v
zraku še najbolj varno.

ONEVNE VESTI

Predlog za prohibicijo bo
vložen v kongresu

Washington, 10. septembra.

Senator Morris Shephard iz dr-
žave Texas je izjavil včeraj, da
je pripravljen vložiti v kongresu
predlog, da se naredi dodatek k
ameriški ustavi, glasom katere-
ga se ponovno vpelje prohibici-
ja v Ameriki. Predlog bo podan
kongresu, kakor hitro se vidite-
lji suhačev zedinijo tozadevno.
Senator Shephard je vložil tudi
prvi predlog za 18. amendent
v kongresu in smo dobili prohibi-
cijo največ radi njegovega pri-
zadevanja.

Premogovniki pod držav-
no kontrolo?

Washington, 10. septembra.

Skoro gotovo je, da bo država
Pennsylvania prevzela v svojo
last premogovnike s trdim pre-
mogom, ali pa bo vpeljala nad
njimi absolutno državno kontro-
lo. Državna komisija za nad-
zorovanje premogovnikov je po-
slala guberniju Earle poročilo,
v katerem pravi, da ni nobenega
druga izhoda iz teže krize,
v katero je zašla industrija tr-
dega premoga. Gubernier je
sklical posebno konferenco ope-
ratorjev, zastopnikov premo-
gerske unije in butlegerjev v
tej industriji. Povedal je, da če
operatorji ne bodo našli izhoda
iz krize do 1. januarja, da bo
država prisiljena nastopiti.

Gozdna armada

Vlada namerava s 1. okto-
brom pustiti 250 raznih gozd-
nih taborišč, kjer se je doslej
nahajala takozvana "gozdna ar-
mada" obstoječa iz mladih fan-
tov. Vsega skupaj je danes 1849
takih taborišč. Kongres pri
zadnjem zasedanju ni dovolil
dovolj denarja za vzdrževanje
vseh taborišč. Obenem bo oko-
li 1. oktobra odpuščenih iz goz-
dnih taborišč 90,000 mladih fan-
tov, ker so tam že preko postav-
ne dobe. Na njih mesto pride
100,000 novincev.

MALI OGLASI

Išče se prodajalec

ki bi prodajal cvetje groci-
stom v clevelandski okolici. Mo-
ra biti star nad 35 let. Vprašaj-
te pri Minneapolis Flower Co.,
6000 Park Ave., Tel. Michigan
0762.

Pozor!

Ženska bi rada dobila delo,
da bi prala in likala perilo na
domu. Vprašajte za naslov v
uradu tega lista. (215)

Išče se

delavca za farne. Vzame se le
cne, ki imajo skušnje. Plača po
dogovoru. Zglasite se na 1086
E. 71st St. (214)

Naprodaj je

hiša za dve družini, 5 sob zgo-
rej in spodaj, v bližini Delavan
Rd in E. 177th St. Cena za hi-
trega kupca samo \$4950, takoj
\$800, drugo kot rent.

Bungalow, 5 sob, fino kopa-
lišče in ognjišče, na Ormiston
Ave., veliko podstrešje, se lahko
priredi še ena soba. Cena \$4300,
takoj \$900, drugo je Home Loan

La Salle Realty Co.

F. J. Turk
838 E. 185 St. KEn. 3153-W
(218)

Stanovanje

se da v najem, pet sob, kopališče
in klet. Stanovanje se nahaja
na 60. cesti. Vprašajte na 1078
Addison Rd. (213)

2 sobi

se odda za 1 ali 2 fanta;
prost dohod in kopališče. Po-
izve se na 1378 E. 52nd St.
(213)

Pozor, hišni gospodarji!

Kadar potrebuje vaša hiša
popravilo v mizarski stroki, od
kleti pa vse do strehe, obrnite
se do strokovnjaka, ki vam na-
pravi fino delo po zmernih cen-
nah. Se priporočam,
Lovrenc Rokave
705 E. 162nd St.
Tel. GEnville 5481
(Sept. 1. 4. 9. 11.)

V najem

se dajo štiri sobe. Na novo de-
korirano. Mala najemnina.
Vprašajte na 1007 E. 63rd St.
(Sept. 9.11.13.)

Delo dobi

samski moški na farmi. Zglasi
naj se pri Ign. Lozar, 696 E.
157th St. (Sept. 2. 7. 11.)

Norwood Sweet Shoppe

Mrs. Frances Krašovic
6201 St. Clair Ave.
(zraven Norwood gledališča)
NAJFINEJŠI CANDY, SLADOLED

Frank Klemenčič

1051 ADDISON ROAD
Barvar in dekorator
HENDERSON 7757

FR. MIHČIČ CAFE

7202 ST. CLAIR AVENUE
Night Club
6% pivo, vino, žganje in dober pri-
grizek. Se priporočamo za obisk.
Odprto do 2:30 zjutraj

ZA DOBRO PLUMBINGO
IN GRETJE POKLICITE

A. J. Budnick & CO.

PLUMBING & HEATING
6707 St. Clair Ave.
Tel. Henderson 3289
976 E. 250th St.
Res. KEnmore 0238-M

NAZNANILO IN ZAHVALA

V globoki tugi naznanjamo vsem sorodnikom,
prijateljem in znanec žalostno vest, da je previden
s tolažili svete vere nenadno preminul naš nadvse
ljubljeni soprog, oče in brat

Joseph Kozar

Blagopokojni je bil rojen dne 24. januarja leta
1890 v St. Vidu na Dolenjskem. Vsled nepričakovane
nesreče je v Bogu preminul dne 8. avgusta ob 3:30
uri zjutraj. Pokopan je bil iz hiše žalosti po opravl-
jeni zadušnici v cerkvi Marije Vnebovzete, Holmes
Ave. na Kalvarijo pokopališče dne 12. avgusta ob 9.
uri dopoldne. Pokojni je bil član društva sv. Jožefa
št. 169 KSKJ., ter društva Mir št. 142 SNPJ. Po-
leg močno žaluječe soproge, sinov in hčerk zapuša
tukaj brata Johna in sestro Mary poročeno Russ.

V največji hvaležnosti nas dolžnost veže, da se najlepše in
iskreno zahvalimo vsem, ki so položili krasno cvetje ob krsti na-
šega dobrega soproga in skrbnega ata. Naša zahvala sledi:
Družina John Kozar, družina John Russ, Mr. in Mrs. John
Russ, družina Ignacij Verbie, Mr. in Mrs. Joe Verbie, Mr. in Mrs.
Victor Zakrajšek, družina John Asseg, družina Anton Bokal,
družina Matt Dolenc, Holmes Ave., družina Matt Hribar, 157 St.,
družina John Hrovat, Arcade Ave., družina Louis Jerić, Mr. in
Mrs. Frank Jurečić, družina Louis Krall, Norwood Rd., Dr. in
Mrs. Kreinheder, Mr. in Mrs. Jack Malovrh, Mr. in Mrs. Anton
Planinšek in Mr. in Mrs. W. A. Mickovic, Mr. in Mrs. Joseph
Fleunik, Mrs. Josephine Selan, Massillon, O., družina Frank To-
mažič, Holmes Ave., družina Frank Znidarsič in družina Frank
Zupancić, društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ., društvo Mir št. 142
SNPJ., Slovenska Zadruga, Sheet Metal Workers No. 368, Collin-
wood NYC Roundhouse Floral Club in Cardinal Drug Co.

V globoki hvaležnosti naj prejmejo našo najlepšo zahvalo
obitni darovalci za svete maše, ki se bodo darovale v mirni pokoj
blage duše. Obitni darovi so nam bili ob času bridke izgube iz-
raz globokega prijateljskega sočutja. Najlepša zahvala sledi:

Družina John Asseg, Mrs. Mary Bajt, Mr. in Mrs. Anton
Bartol, Miss Josephine Bartovich, družina Anton Bokal, družina
John Brinovec, 157 St., Mrs. Frances Bucar, Mr. in Mrs. Buria,
Mr. Joseph Chervan Sr., družina Matt Dolenc, Holmes Ave.,
Mrs. Antonia Duša, družina Ilovec, Mr. Joseph Gornik, Holmes
Ave., Mr. Anton Grdina, Mr. in Mrs. Grecher, družina Frank
Groznič, Moon Run, Pa., Mr. Frank Gruden, 69 St., Mrs. Theresa
Gruden in družina, Mrs. Rose Hanka, Mrs. Rose Hasty, družina
Hrastar, Mrs. Matt Hribar, 157 St., družina John Horvat, Ivan
Ave., Miss Margaret Jerich, Mr. in Mrs. Frank Jurečić, družina
Anton Kastelic, Holmes Ave., Mr. in Mrs. Matt Kastelic, Saranac
Rd., Mr. in Mrs. John Kausek, Mr. in Mrs. Martin Kerin, Mrs.
Mary Kogoy, družina Konjella, družina Kopore, Mr. Anton Ko-
rošec, Mrs. Antonia Kozar, Mr. F. L. Kozilevar, družina Louis
Krall, Norwood Rd., Mr. Tony Krall, 157 St., družina Frank Lau-
rich, Holmes Ave., družina Laznik, družina Legan, Holmes Ave.,
Mr. in Mrs. Jack Malovrh, družina John Marn, družina Mike
Martich, družina John Mervar, Mr. Jim Medved, Mr. in Mrs. W.
A. Mickovic, Mr. in Mrs. Frank Mivsek, družina John Mullec,
Mr. in Mrs. Naroč, Mr. Anton Novak, družina Pike, 157 St., Mr.
in Mrs. Pizmoht, 159 St., družina Anton Planinšek, Holmes Ave.,
Mr. in Mrs. Anton Planinšek, 160 St., Mr. William Pike, 157 St.,
Mr. Joseph Plavcan, Mr. Anton Potokar, Euclid, O., Mr. Tony
Rudman, družina Louis Russ, Mr. in Mrs. Andy Sader, Mrs.
Frances Skubic, družina Sedej, 157 St., Mrs. Mary Sekera, Mrs.
Josephine Selan, Massillon, O., Mr. J. Sever, Mr. Louis Simenc,
družina Skotin, 172 St., St. Mary's School Children, Mr. in Mrs.
Charles Starman, Mr. in Mrs. J. Stopar, družina John Toni, Mr.
in Mrs. John Treck, Mr. in Mrs. Urbanich, Cardinal Ave., Mr.
in Mrs. Joe Vauter, Mr. in Mrs. Ignacij Verbie, Mr. in Mrs. Joe
Verbie, Mr. in Mrs. Joe Verbie Jr., družina Vidmar, družina Vr-
hove, Euclid, O., Mr. Frank Yert, 71 St., Mr. in Mrs. Jim Yert,
Mr. in Mrs. Victor Zakrajšek Jr., Mr. in Mrs. Zebec, Mr. in Mrs.
Frank Zupancić, 157 St., družina Frank Kocin.

Najlepšo zahvalo naj prejmejo vsi, ki so dali svoje automobile
za prevoz spremljevalcev na pokopališče brezplačno na razpolago.
Naša zahvala naj velja sledi:

Mr. John Asseg, Mr. Anton Bokal, Mr. Anton Bokal Jr., Mr.
John Brinovec, Mr. George Cameron, Mr. Joseph Cervan, Mr.
Matt Dolenc, Mr. Matt Debusburg, Mr. Steve Grant, Mr. Albert
Groznič, Mr. Andrew Gruss, Mr. John Hrovat, Mr. J. J. John-
son, Mr. H. Kaiser, Mr. Harry Kerzic, Mr. Frank Kozilevar, Mr.
Harold Sunsmann, Mrs. M. Novak, Mr. Anton Planinšek, Mrs.
Angela Pucel, Mr. John J. Ross, Mr. Louis Selan, Mr. Victor Za-
krajšek, Mr. August Zurec.

Iskrena hvala Monsignoru V. Hribarju za podelitev svetih
zakramentov, opravljeno zadušnico, gniljiv govor pred dvigom kr-
ste v cerkvi ter cerkvene pogrebne obrede. Enako najlepša hvala
pevskemu društvu Ilirija za krasno zapeto žalostinke ob krsti
blagopokojnega na predvečer prenosa njegovih temeljskih os-
tankov k večnemu počitku. Posebna zahvala naj velja pevo-
vodju Martin Rakarju za veliko naklonjenost.

Našo najlepšo zahvalo naj prejmejo: Mrs. Frances Malovrh,
Mr. Anton Rudman, Mr. John Crnko, družina Anton Bokal in
sosedje za veliko naklonjenost in pomoč ob času nesreče in smrti
dragega soproga in očeta.

Iskrena hvala Cadets od društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ. za
izkazano zadnjo čast blagopokojnemu članu, kakor tudi za opravl-
jene zadušne molitve ob njegovi krsti.

Najlepša hvala pogrebniemu zavodu Anton Grdina in Sinovi
za lepo urejen pogreb ter vsestransko najboljšo postrežbo in na-
klonjenost.

Hvala lepa vsem onim, ki so prišli pokojnega kropiti, so pri-
njem čuli, nas tolažili, mu kdaj v življenju kaj dobrega storili
kot tudi onim, ki so ga spremljali na pokopališče k večnemu po-
čitku. Končno hvala vsem za vse, kar so nam v jednih dnevih
dobrega storili.

Ljubljeni soprog, dober in skrben ata. Kako je
tužno, jedno in žalostno odkar smo Te zgubili. Zdi
se nam, da poleg nas, ki smo Te neizmerno ljubili,
vse v hiši in na vrtu z nami plaka. Kamor se naše
oko zazre, je prazno, pusto in polno spominov Tvojih
pridnih in skrbnih rok. V globoki tugi, močno ran-
jenega srca in z žgočo solzo na očesu, klečimo ob
Tvojem grobu, kjer snivaš spanje večnega miru v
sosednji ljube pokojne hčerke in sestrice Mildred
ter Vama močno žalostni kličemo: Ljubljena in ne-
zabna soproga in hčerka, ata in sestrice, spočijta se v
Bogu do svidenja nad zvezdami.

Zalujoči ostali:

Rozalija Kozar, soproga;

Joseph in Stanley, sinova; Helen in Lillian, hčerki.
Cleveland, Ohio, 11. septembra 1937.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Žalostnim in potrjim srcem naznanjamo ža-
lostno vest vsem sorodnikom, prijateljem in znan-
cem, da nam je kruta smrt vzela našo preljubljeno
soprogo in mater

Johanna Šlogar
(ROJ. VIDMAR)

Preminula je po dolgi bolezni dne 6. avgusta,
previdena s sv. zakramenti za umirajoče. Poko-
pali smo jo 10. avgusta po cerkvenih obredih v cer-
kvi sv. Vida in na Calvary pokopališče. Pokojna
je bila rojena 15. avgusta 1872. Doma je bila iz
vasi Gradenc, fara Hinje. Nahajala se je v Ameri-
ki 48 let. Bila je vestna soproga in skrbna mati.
Teške so bile ure, ko nas je zapustila za vedno.
Žrtvovali smo vse za njo ali pomoči ni bilo.

V dolžnost si štejemo se iskreno zahvaliti
vsem, ki so dali krasne vence ranjki v zadnji po-
zdrav, ki so okrasili krsto ko je ležala na mrtva-
škem okru. Hvala vsem, ki so dali za sv. maše, ki
se bodo brale za pokojno. Hvala vsem, ki so dali
proste automobile pri pogrebu in se udeležili po-
greba. Hvala vsem, ki so pokojno obiskali v bole-
zni, jo prišli kropiti in jo spremili k zadnjemu po-
čitku.

Hvala Rev. Jagru za opravljene cerkvene
obrede. Hvala pogrebniku Frank Zakrajšku za
vso uslugo in tako lepo urejen pogreb. Še enkrat
hvala vsem skupaj za vse kar ste dobrega storili.

Ti, draga in preljubljena soproga in mati, po-
čivaj mirno, spavaj sladko v tej hladni ameriški
zemlji. Nikoli ne boš pozabljena od nas. Bila si
nam dobra in skrbna žena in mati. Obiskovali bo-
mo tvoj grob, zasadili ga s cveticami, zalivali jih
s solzami, dokler se ne snidemo s teboj tam, kjer
ni ne muck in ne trpljenja.

Ostali žalujoči:

JOHN, soprog;
FRANK, JOHN, sina; MRS. J. DEMSHAR,
MRS. M. GLOWACKI, MRS. F. PETERS, MRS.
A. MARINČEK, MRS. R. HARDMAN in MAR-
GARET, hčere; MARY ZNIDARŠIČ, sestra;
JOHN in FRANK VIDMAR, brata.

Cleveland, Ohio

Pošast na barju

"Njegovo ime je bilo," je rekel izvošček, "Sherlock Holmes." Nikoli še nisem videl svojega prijatelja bolj presenečenega kakor v tem trenutku, ko je izvošček izgovoril to ime. Nato pa je izbruhnil v homerski krah.

"Imenitno, Watson, imenitno! Tak njegovo ime je bilo Sherlock Holmes?"

"Da, gospod, to je bilo gentlemanovo ime."

"Izborbo! Zdej mi pa povejte, kje ste ga dobili in vse, kar se je zgodilo."

"Najel me je ob pol-devetih zjutraj na Trafalgar Square-u. Povedal mi je, da je detektiv ter mi ponudil dve gvineji s pogojem, da mu bom na razpolago ves dan ter storil vse, kar bo zahteval, ne da bi mu stavil vprašanja in zahteval pojasnil. Z veseljem sem sprejel. Najprej sva se peljala dol do Northumberland hotela ter tam počakala, dokler nista prišla iz hotela dva gentlemana ter vzela drožko. Nato sva sledila njiju drožki, dokler se ni tu nekje ustavila."

"Prav pred temi vrati," je dopolnil Holmes.

"Well, tega ne vem prav gotovo, toda reči moram, da se je on v drožki prav dobro spoznal. Peljala sva se nekoliko dlje dol po cesti ter čakala poldrugo uro. Nato sta naju pasirala dva gentlemana, in sicer peš, katera sva sledila nizdol po Baker Streetu dokler—"

"Vem," je rekel Holmes.

"Dokler nisva privozila tri četrtine dol po Regent Streetu. Tam pa je mož v drožki nenadoma zavpil, naj vozim kolikor morem naglo do Waterloo postaje, in švrknul sem po kobil, da sva dospela tja prej kakor v desetih minutah. Tam je izstopil, mi izplačal dve gvineji, kakor je bil obljubil ter odšel na postajo. Že ko je odhajal, se je obrnil in rekel: 'Morda vas zanima izvedeti, koga ste vozili? Moje ime je Mr. Sherlock Holmes.'"

"Tako, tako. . . In pravite, da pozneje ga niste več videli?"

"Nič več po tem, ko je izginil skozi vhod v kolodvorsko poslopje."

"In kako bi mi opisali tega Mr. Sherlock Holmes?"

Izvošček se je popraskal po glavi. "Well, ni ga baš tako lahko opisati. Imel je morda štirideset let, bil je srednje visoke rasti, morda za dva ali tri palce nižji od vas, gospod. Imel je črno brado in bil je bledega obraza. Več vam skoraj nimam kaj povedati."

"Barva njegovih oči?"

"Ne vem."

"Ničesar drugega se ne spominjate?"

"Ne, gospod, ničesar."

"Prav. Tu je vašega pol suverena. In en suveren pa bo čakal na vas, če mi morete prinesiti še kaj informacij o tem človeku. Lahko noč!"

"Lahko noč, gospod, in hvala vam!"

John Clayton je zadovoljen odšel, Holmes pa se je obrnil k meni, skomignil z rameni ter se kisló nasmehnil.

"Na, pa se je pretrgala najina tretja nit in spet sva tam, kjer sva bila v začetku," je rekel. "Prevečani kujon! On je vedel za najino številko, vedel je, da se je prišel Sir Baskerville k meni posvetovati, na Regent Streetu je uganil, kdo sem, in popolnoma pravilno je sklepal, da si bom zapomnil izvoščekovo številko ter da bom iskal pri izvoščku pojasnila, zato mu

je pustil svoje sarkastično poročilo. Povem vam, Watson, da imamo zdaj opraviti z nasprotnikom, ki je vreden vsega najinega truda. V Londonu sem šah mat. Zato želim, da bi imeli vi boljšo srečo v Devonshiru. Ampak nič kaj mi ni po volji ta ideja."

"Kakšna ideja?"

"Da vas pošljem tja. To je grdo delo, Watson, grdo in nevarno delo, in čim bolj ga prestopam in pretresam, tem manj ga maram. Da, moj dragi prijatelj, morda se boste smejali, ampak zagotavljam vam, da se bom počutil zelo srednega, ko vas bom imel zopet čilega in zdravega tu na Baker Streetu."

PETO POGLAVJE

Baskerville Hall
Sir Henry Baskerville in dr. Mortimer sta bila pripravljena domjenjenega dne, nakar smo odpovali, kakor domjenjeno, v Devonshire. Sherlock Holmes me je spremljal na postajo ter mi dal svoja zadnja navodila in navedbe.

"Ne naročam vam, Watson, da mi poročate o svoji teoriji in sumničnjih, marveč zgolj fakte. O teh mi poročajte, teoriziranje pa prepustite meni."

"Kakšne vrste dejstva naj vam poročam?"

"Vse, kar bi utegnili imeti kolikaj zveze s tem slučajem, posebno pa mi poročajte o stikih in razpoloženju, ki bo vladalo med mladim Sirom Baskervilem in njegovimi sosedi. Ena stvar, ki se mi zdi skoraj gotova, je ta, da je Mr. James Desmond, ki prihaja kot dedič prihodnji v poštev, zelo prijazen in vljudne naravi, zato njegova ne sumim. Toda so še drugi ljudje, ki bodo dobesedno obdajali Sira Baskervillea na 'barju.'"

"Ali morda ne bi bilo predvsem pravilno, da se iznebimo tistih Barmore zakoncev?"

"Pod nobenim pogojem. Večje napake ne bi mogli storiti. Ako sta nedolžna, bi jima bila s tem prizadeta velika krivica, če sta pa kriva, bi mi s tem izgubili vsako možnost, da jima kaj dokažemo. Ne, ne, njiju si bova samo obdržala na svoji listi osumljenec. Dalje je neki hlevar, če se prav spominjam. In dve kmetiji na močvirju. Potem je tam najin prijatelj dr. Mortimer, o katerem menim, da je popolnoma pošten. Dalje naravoslovec Stapleton ter njegova sestra, o kateri je rečeno, da je mlada, zala mladenka. Potem je tam Mr. Frankland v Lafter Hallu, ki je tudi povsem neznan činitelj, in še eden ali dva nadaljna soseda. To so torej ljudje, katerim naj velja vaš temeljit študij."

"Storil bom svoje najbolje."

"Imate orožje, kaj ne?"

"Da, menim, da ne bo odveč, če ga vzamem s seboj."

"Gotovo, gotovo. Imejte revolver noč in dan v svoji bližini in nikdar naj ne popusti vaš čujenost."

Najina prijatelja, ki sta se vozila v drugi drožki, sto naju že čakala na peronu.

"Ne, nobenih novic nimava," je odvrnil dr. Mortimer na tozadnevno vprašanje mojega prijatelja. "Toda glede neke stvari pa lahko prisežem, in ta je, da se naju tekom zadnjih dveh dni ni zalezovalo. Nikoli nisva šla ven, ne da bi bila skrajno oprezna in čuječa, pa nisva mogla nikdar ničesar opaziti."

"Sta bila vselej skupaj, kaj ne?"

"Da, razen včeraj popoldne, ko sem šel v muzej za moderno

zdravilstvo."

"Jaz pa sem se šel izprehajati v park," je rekel Baskerville. "Toda ničesar izrednega se nama ni pripetilo."

"Vseeno je bilo to nespametno," je rekel Holmes ter resno zmajal z glavo. "Prosim vas, Sir Henry, da poslej ne hodite nikamor več sami. Velika nesreča vas bo zadela, če ne boste ubogali. Ali ste našli oni drugi čevljev?"

"Ne, gospod. Ta je šel za vselej."

"Tako? To je pa res skrajno zanimivo. Well, zbogom," je dejal, ko se je vlak pričel počasi pomikati s postaje. "Torej ne pozabite tega, Sir Henry, kar nam je dr. Mortimer bral in izogibajte se barja, posebno ponoči. Noč ima svojo moč."

Pogledal sem skozi okno in še dolgo časa videl visoko, sloko Holmesovo postavo, stoječo na peronu ob progi.

Voznja je bila nagla in prijetna in tekom nje sem se bolj intimno spoznal s svojima dvema prijateljema ter si tratil čas s tem, da sem se igral z doktorjevim španijelom.

CONTRIBUTORS TO INTEREST FUND

\$18.50: Louis Mayer.
\$10.00: Družina John Lach.
\$5.00: Tony Tramite, Frank V. Verbie, Anton Lutzar, Marolt Family, Miss Pauline Gorske, Mr. and Mrs. John Centa, Anton Martincic, Mr. Michael Setnikar, Joseph Sadar, Frank Hocevar, Mrs. Mary Skulj, Frank Čerček, John Gerbec, Mrs. Lucija Zivoder, Mrs. Mary Kovac, Mrs. Mary Strojil, Mr. Joseph Laušin, Joseph Koželj, Mary Turk, John and Frances Novak.

"OREL" ELECTIONS

The St. Vitus Orels held their annual meeting Thursday evening, September 9. The results of the elections for officers was: Dr. Vincent Opaskar was reelected president; John Persin, first vice president; Anna Skala, second vice president; Theresa Turk, reelected secretary and Joseph Nemanich, treasurer.

"OREL" BASEBALL

The second game of the Inter-Lodge series between the "Orels" and the "Spartans" will be played this coming Wednesday evening at 8. The game will be played under the lights at the Glenview Stadium at the foot of E. 110th St. There is no admission charge and everybody is welcome. The first game went to the Spartans by a score of 5 to 4.

CLAMBAKE

Tomorrow is the big day of the great Clambake. We believe we have told you enough about it in previous issues. So now we expect a nice turnout from the parishioners. The Clambake will be held in the Church Hall, E. 61st St. and Glass Ave. The price per plate is only \$1.50. Come down and enjoy yourself at the same time see the newly redecorated church hall.

PING PONG

At last Tuesday's meeting the Holy Name ping pong tournament was formally brought into being. Entries from members will be accepted up to and including the next meeting which marks the opening of the tournament. Art Allich and W. Tomc are in charge. A prize, most probably an appropriate medal, will be awarded the winner of the elimination series. More information next week.

EARLY STARTER

If the early bird gets the worm, Mickey Klemencic got it. He reported bright and early at East Tech last Tuesday to find out that school was to start the following day.

FOURTH ANNUAL FALL FESTIVAL

The fourth annual Fall Festival is on the way. We'll just divulge a few sundry details today. Sunday, November 7 is the date with Jackie Zore furnishing the music. The usual floor show which will be different, and a lunch are included. Mark that date on the old calendar. And don't forget to tell your friends about it; they like to have a good time too.

BASEBALL

The game we hoped to schedule with St. Lawrence for next Saturday has been called off. The manager of the Union Ave. boys said that his team had disbanded, and that a game would not be feasible. Hence the practice called for this afternoon has likewise been called off.

Efforts to contact Barborton have been unsuccessful. We are still waiting for an official reply from the individual contacted.

Since both attempts to get games have failed, the Holy Namers have stored their bats for the season with the promise that next year's team will be the best in the society's history.

Although only two games have been played, namely, those with St. Lawrence, a big step has been taken toward establishing an Inter-Slovene Parish League. Perhaps from those games the dream of league will sprout.

To St. Lawrence's team, the St. Vitus Holy Name Society extends its appreciation for the good spirit and whole-hearted interest they showed us in the two games played. More power to you, St. Lawrence!

And perhaps next year we can interest St. Mary's and St. Christine's to join the loop. Now's the time to start organizing. Talk it up at your respective meetings so that by spring we can talk business.

REQUISICAT IN FACE!

Almost two months ago a young man of our neighborhood passed away in the far West and left before him a brilliant future yet uncompleted. He was a success and he traveled much and yet what his genius could have attained to was cut short by his untimely death.

This young man whom we knew so little was Joseph Zavirsek, who was

of medium height, rather slim, but a very energetic and enthusiastic personality. He made friends immediately and particularly befriended priests,

Joseph Zavirsek

for Joe was a deeply religious man. And he had a way of communicating his enthusiasm and personality to everyone with whom he came in contact with.

Back in 1899, on February 21st, Zavirsek saw the first light of day in that pioneer sector of the Slovenians around East 39th Street. He attended St. Vitus School and was graduated in 1915. He successively attended Ohio Business College (a commercial school which he finished in two years), Ohio State High School, and finished the term at Marshall Law School.

About this time, 1923, he found himself overworked and in a state of ill health. Consequently he sought improvement in the high Arizona atmosphere and sun. For two years he lay on his chest and in this prostrate condition continued his studies. He covered his law courses and read and studied the tomes of court decisions which are the references of every attorney. He could quote laws at a moment's notice in the course of ordinary conversation to maintain his point. He recited any amendment to the Constitution of the United States word for word.

Therefore we should not be surprised to read that he was one of the three highest men to pass the Arizona bar examination (which is the most difficult to pass in the United States). He was the highest in his class and one of the eight of the twenty-seven competing students to pass the bar examination. With his success he began his legal practice in Phoenix, Arizona. He became a junior partner of one of the most noted law firms in Arizona and the West. He achieved national fame when he defended Ruth Judd in that famous "trunk murder case." By the way, there were very few cases which Joe lost.

And he did not devote himself entirely to defending the "upper strata" in which his enviable position placed him. Father R. Burns, a Jesuit who was a personal friend of his, wrote, "How many times I sent him poor people in legal trouble. Money or no money, he took their cases as if they were millionaires. And if they happened to be helpless women or children he would fight for their rights like a tiger."

On September 19th, 1930, he successfully passed the California bar examination (which is the second most difficult test offered in the United States) and the Slovenian law was the only one of seven to pass. Thus he was entitled to practice in Arizona and California. He was able to appear before the Supreme Court of the United States, which very few lawyers can. And three years later, on September 25th, 1933, he was successful in the Ohio State examinations.

That these accomplishments were not mere incidents can be proved not only by the high regard of Zavirsek's abilities as attorney, but that he was boosted for the attorney-generalship of the State of Arizona. He literally had to decline forcefully to check his friends. And he would have been a candidate for governor, except that he always considered his failing health. Although completely cured in the high Arizona lands, he always took precautions which would overwork him.

As Joe regained his health and became more and more successful in his vocation, he developed a very religious philosophy of life. He had not lain on his chest for two years in the Arizona sun in vain. God heard his prayer, granted him a few more years to live, and Joe was forever grateful. Father R. Burns, the Jesuit of Phoenix, Arizona, says of him again: "From very close I saw in him

a clean and decent Catholic man; I saw a man of intense Catholic faith who appreciated the value of the Sacraments. I had in him a helper beyond words or price." He always carried a rosary with him and in his off moments would be telling the beads and he would be unnoticed except by those who were thoroughly familiar with him.

Do not think that this lawyer was one of those saintly men who were seen only with priests and nuns, and was visibly mumbling prayers from morning to night. Joe had his jokes and at the expenses of priests and nuns. He was lively, thoroughly "human" and a citizen of the world. But Zavirsek could combine religion with a practical life and in such a way that it did not intrude upon the outsider. As I have said, he developed a philosophy of life which included God in his every action and move.

A week before his annual visit home to his parents, as he was cleaning up his last work, Joe Zavirsek suffered a nervous breakdown from overwork. He was removed to a Catholic hospital where his danger was not even considered serious. He had a private room and a veranda to himself. Even the last night of his life he was pacing about nervously and had called up a judge to postpone a case which was supposed to be up on the following morning. And yet within four days he was dead and had gone to his Eternal Master. On July 15th, 1937, this brilliant mind passed away in Phoenix, Arizona, at the age of 38 years. His remains were returned to Cleveland and were interred in the Calvary Cemetery on July 24th, 1937.

The shock of his premature death affected all those with whom he was connected. Resolutions of condolences were passed by the Phoenix Lodge No. 335, P.P.O. Elks, and Maroon de Niza Council, No. 1189 Knights of Columbus of Phoenix. Letters from individuals came to the parents expressing their grief on the loss of such a friend. And those in Cleveland who remember his energetic personality were profoundly affected too.

We cannot fully appreciate the genius of Joe Zavirsek. Had he been in perfect health from the beginning the sky would have been the limit for him. His active mind was such; it made him one of the best typists while at Ohio Business College; it made him a brilliant and proficient piano player; it made him a person who was called upon to deliver main addresses for graduation exercises as happened for St. Mary's High School in 1933 and at William Henry Brophy College in 1932; it made him a person who was esteemed and who had influence, as can be shown by letters arriving even today from young men thanking him because he "helped them get into this university."

In Father Burns' words: "... there is no untimely death. A well-lived life, however short in time, is a full, long life. We use time to prepare for eternity. That is what Joe has done."

TORONTO AND BACK IN THREE DAYS

(Conclusion.)

Driving about the deserted avenues, we managed to espy a "bobby" and asked him where we could buy souvenirs. And he replied with all the American accent one could expect that the town was closed tight as a drum! What a contrast from an English to an American police officer, and we had found them both in Toronto. We nearly went without breakfast, too, for all the stores and shops excepting a few drug stores were closed. Finally we managed to locate a hamburger stand where we ordered our meals.

A few more hours were spent seeing the sights. There were the Toronto University buildings which would have interested us much more on the inside had they not been closed for vacation. There were the monuments for the heroes of the African Boer War. And the broad streets seemed like boulevards, while many of the houses were of brick and modern in design. There was the house of the legislators for the Province of Ontario, with the old European architecture, and the tower in which the duplicated Big Ben was located. And lastly one must not neglect the miles and miles of walk along the lake, with an uninterrupted view of the water as far south as the eye can reach. Strange and interesting characters, ranging from writers and poets to professional loiterers are here sitting and reading their papers or books on park benches. This last is a sight which must appeal to every city-bred person and he will realize what a loss our own city suffers in not having a like arrangement for its lake shore. Cleveland, in planning its lake front, might well take Toronto's shore development as a model.

And so we had to leave Toronto with a heavy heart. Once again on the King's Highway No. 2 bound for Hamilton, we arrived there in the afternoon and stayed long enough to climb the 528 stairs which lead up to the mount. Interested visitors will find this mount on the southern side of the city with almost any road leading to it from the main highway that runs through town. We climbed and counted the stairs and had a sense of pride that our totals almost agreed. The view of the city with its Lake Ontario is worth the time and trouble of climbing.

Next we struck for Niagara Falls late in the afternoon and it was our good luck to see the Welland Canal in operation. The canal crosses at right angles to the main highway with Lock Number Three immediately to the south. This is several miles west of St. Catharines. We came in time to see the steamer Teakbay entering the lock. Massive iron gates closed slowly and the water rushed in with terrific force. Before our very eyes the water in that vast lock rose a foot at a time and in fifteen minutes had raised the ship which had been below us was now towering far above us. We noticed that the nearby river, from which the water must have been taken, had left a wet waterline of about one foot. Now the lock at the opposite end opened and the boat

steamed on. The very immensity and vast scale on which the entire canal worked left us in awe of man and nature. No one should miss that sight even if no ship is entering the lock.

But then in Niagara Falls, Ontario, we again had supper at "Queen's Restaurant." We left with a fine feeling of complete satisfaction and sought to purchase those souvenirs.

As darkness settled on Sunday evening, we were once again on the American side having entered without difficulty. The colored spotlights playing on the falls lasted an hour. The different colors reflected in the foaming waters and spray, coupled with the coolness and dampness, made our stay a relief. That night we slept in Niagara Park a few feet from the roaring cataracts. Several times during the night we awoke with the feeling that we were rumbling to our doom only to find that we were asleep at the falls.

Early Monday morning we started for home. There was that drive on Route 5 through New York State where we saw the lake once more to the north of us. Extensive vineyards were under cultivation in this section of the state and we remembered New York's fame for grapes and wines. We drove on to Erie for dinner and then continued to Cleveland.

Our schedule, carefully planned, worked out very well. We avoided most of the crowds during the actual holiday and had returned home when most drivers were either going out or just arriving at their destination.

Everyone was satisfied with the trip. Some of us complained of lack of sleep and loss of weight, but the

trip lasted only two days so there were no harmful effects. Actual expenses with the car amounted to two dollars and twenty cents for each man, or a total of eleven dollars and ten cents. This included gasoline, oil, tolls, and all other incidentals. Meals averaged twenty-five cents a man, three a day, which meant an additional dollar and seventy-five cents.

Perhaps a word or two should be given in warning. Most merchants in Canada are very good psychologists. Immediately upon our entering a store or restaurant, the clerk, waiter, or whoever it might be, "sized" us up and then charged us accordingly. Consequently although we found that soup and coffee came with the order of regular dinner, the waiter tried to charge us extra for them. Only after some arguing did he give in. At another place, one of the boys took a sticker which bore the following inscription "VISITOR IN CANADA." He was charged thirty-five cents for it! We also found the tradesmen very anxious to take American money and return only Canadian coins. This, I understand, means an enormous profit to the tradesmen, and the American loses ten cents on the dollar.

In conclusion, the trip was enjoyed in every respect. While brief in duration, the young men came home with a new and interesting experience. We have come home with a smattering of old Europe although we had remained thousands of miles away from her. It was an 800-mile drive with a minimum of expenses and troubles but an experience that can be recommended to everyone who has the opportunity of duplicating our adventure.

SCHEDULE (Cleveland to Toronto to Cleveland)

Leave	Arrive
9 p. m. Friday Cleveland	(192 miles) Buffalo, Sat. 3 a. m.
3 a. m.	Sleep 6 a. m.
6 a. m.	Tours 9 a. m.
9 a. m. Buffalo	(27 miles) Niagara Falls 10 a. m.
10 a. m.	Tours 1 p. m.
1 p. m. Niagara Falls	(49 miles) Hamilton, Ont. 3 p. m.
3 p. m.	Tours 5 p. m.
5 p. m. Hamilton, Ont.	(43 miles) Toronto, Ont. 7 p. m.
7 p. m.	Tours 11 p. m.
11 p. m. Saturday	Sleep Sunday 6 a. m.
6 a. m.	Church tours 12 noon
12 noon Toronto, Ont.	(43 miles) Hamilton, Ont. 2 p. m.
2 p. m.	Tours 4 p. m.
4 p. m. Hamilton, Ont.	(49 miles) Niagara Falls 6 p. m.
6 p. m.	Tours 11 p. m.
11 p. m. Sunday	Sleep Monday 6 a. m.
6 a. m. Mon., Niagara Falls	(219 miles) Cleveland 1 p. m.

St. Mary's Spectator and Commentator

STATION YLS

The members of the YLS made a very good showing at their last meeting. Many different topics were discussed, and decided action was taken as to our future activities.

First of all, due to the holidays, we decided to receive Holy Communion in a body on Sunday, September 19 instead of on our usual first Sunday.

For the month of September all social events were taboo!

Our new moderator, Rev. Father Celestus, has offered to supervise our undertakings, and discuss with and advise us on our various religious topics.

He commenced with a very interesting topic, "The Holy Shroud of Christ." During his discourse many important facts were brought to light. The girls' eager questions prolonged the talk—it was very impressive! I know that many of our number are looking forward to more of the same.

The Apostolic Committee of the Diocesan Sodality Union is sponsoring an "Old Clothes Drive" as you girls may have heard. The deadline for this Sodality is September 21—Please see to it that your share is in the Study Club Room by that time.

By the way, the Diocesan Sodality

Union has your interests at heart. Many plans are now being acted upon for your benefit. Watch this column for further details in the coming weeks.

Something out of the ordinary will occur on A DAY in October. We will give you more information from time to time, but for the present suffice it to say "Lucky is the one who keeps open the evening of October 9!" Yes, ladies and gentlemen, our Social Life will begin with something rare, something different. Everybody, and I mean it, will have a grand time, unless there be something wrong with him. You will be made to feel that you are WELCOME. Who knows but you might be the LUCKY ONE!

So-o-o-o
WATCH THIS COLUMN — KEEP OPEN OCT. 9 — TRUST US TO MAKE THIS WORTH YOUR WHILE!

TUXEDO RENTAL
For Weddings and Other Formal Occasions

Gornik's
6217 ST. CLAIR AVE

THE Smartest HAT IN ANY CROWD!

As seen in Esquire

RIDGEWAY "What a find! . . . This hat is different in exactly the right way . . . those four crown ridges will make the fellows wish they'd beat me to it . . . lots of class to the band, too . . ."

RIGHT FELLOW! You'll be proud of your Ridgeway, it's got everything . . . Soft texture . . . Swansback moisture repellent finish . . . Perfection in every detail . . . Get \$3.85 this Portis style scoop TODAY!

HAND FASHIONED BY PORTIS

Other Portis hats \$5 and \$7

FRANK BELAJ
6205 St. Clair Ave.